

*Hier sta ik dan te blinken met mijn beste kleren aan,
Ik heb een afspraak met de toekomst en straks vertrek ik naar de maan
Kan nog uren blijven wachten op al wat komen gaat,
Maar ik zit nog met zoveel vragen en voor je 't weet, is het te laat.*

Uit "MAAN" van DE GEEST.

Tijdens de week Brussel links laten liggen, op weg naar de Ardennen, lijkt ons een wijze beslissing. Met een aantal wegeniswerken blijven we toch nog zoetjes drie uur onderweg. In de schaduw van de klokkentoren van Malempré (491 meter boven zeeniveau) kunnen een half centurion stappers de benen strekken. Het dorp is een écht Ardennendorp; stoere huizen in typische grijze en vuilbruine natuursteen, vooral boerderijen, weiden en hoogstamboomgaarden. Een troep gierzwaluwen met lange sikkelvormige vleugels en korte gevorkte staart cirkelen krijgend door een zonovergoten blauwe lucht. In de kerkhofmuur een gedenkplaat opgedragen aan het 509 TH Para, 83 RD Infantry, 3 RD, 7 TH et 9 TH Arm. Div. Ook hier ging de oorlog niet onopgemerkt voorbij. We zetten er de pas in; langs het dorpschooltje, een kruispunt en een beekje met weinig water. Een eerste bultje voert ons naar de N30 (Luik – Bastogne). Met Odeigne in zicht ligt links van ons het natuurreservaat Robièfa waar de veenorchis nog welig zou bloeien. Ook de kraanvogel durft hier tijdens de trek met hele groepen pleisteren. Het dorp zelf heeft een heel speciale kerk met een vierkante toren en een open koepelvormige spits. Rust en stilte regeren in dit mooi en hooggelegen Ardennendorp (528 m). Eens buiten het dorp duikelen we voor een hele tijd het bos in. Zonbeschenen sparren voeren ons naar de hoogte van Lamormenil (605 m). Dit wordt nog eens puffen en blazen. Hier reiken vergezichten tot in het oneindige. In open stroken regeert de bloeiende brem die de flanken vurig geel kleurt. In dalende lijn over het riviertje La Lue flaneren we langs de camping "La Petite Suisse". Over de Noircin zakken we verder af naar het dorpje Dochamp (487 m) waar vader Egmont in "Le Miroir " trakteert en de knapzak aangesproken wordt. In de buurt treffen we nog het werkloos treintje dat tijdens de verlofperiode menig verlofganger doorheen de vallei van de Aisne voert. Nagenietend van de streekbieren kuieren we door den- en loofbossen richting Cielle (342 m) met dichtbij de kerk de architecturale hoeve Malpertuis uit de 18de eeuw. De wegbermen schilderen een kleurrijk pallet door een overvloed aan lentebloeiërs. De parel van de Ardennen is niet ver meer af, genesteld in een bocht van de kronkelende Ourthe. Het feodaal kasteel dateert uit de 9de eeuw en het spook Berthe regeert nog steeds over de goed onderhouden ruïne. De torens, schietgaten en kerkers toveren het geheel in een middeleeuws karakter. Een infobord meldt als visbestand: de bruine forel, kopvoorn, baars, barbeel, vlagzalm en snoek. Wij hebben er geen enkele gevangen. Aankomst in het hotel en bezetting van de kamers verloopt heel vlotjes. Na opfrisbeurt, apero en avondmaal volgt een kortstondig bezoek aan de binnenstad die al slaapt in afwachting van het toeristisch seizoen. Zelfs het spook Berthe lag reeds in haar nest. De bar biedt dan toch nog soelaas en de cavalier seul kruipt op tijd onder de lakens.....

*Zes uur 's morgens en de wekker afgezet,
Strek m'n tenen en m'n benen,
Stappe kik uit bed.
Goeiedag, goeiemorgen
Goeiemorgen, deze dag
Content da'k weer leven mag.*

Uit goeiemorgend, goeiendag van Stan Van Samang en Slongs Dievanongs.

Na een korte vroege ochtendwandeling volgt een ontbijt om “U” tegen te zeggen. De klacht van een deelnemer om zijn té harde matras wordt wel ter harte genomen. Betrokkene wordt als compensatie een gratis verblijf van 1 week aangeboden in 2016; voorwaarde blijft wel: hij zal op die zelfde matras moeten slapen. We worden de baan opgestuurd met een “klak” en het klassieke lunchpakket. De stralende hemel van gisteren is met de noorderzon verdwenen. Het Musée de la Bataille des Ardennes en Musée Grès de La Roche zullen voor een andere gelegenheid zijn. Alle ogen zijn gericht op de beboste heuvel waar we met z’n allen overheen moeten. Halverwege de klim efkes rusten om hijgend te genieten van wat reeds achter de rug ligt. We paraderen voorbij een kapel in leisteen en bereiken de vallei Grande Strument (265 m). Langs de weg honderden exemplaren van de adderwortel, lid van de duizendknoopfamilie. De plant dankt haar naam aan de slangachtige wortels. De crème-roze aarvormige bloeiwijze moet voor geen enkele orchidee de duimen leggen. Uit de vallei klimmen we door het Bois Tavenne: op de hoogvlakte worden we vergast op een schouwspel van een groot aantal prooivogels die mede door de gunstige thermiek het beste van zichzelf geven. De open ruimte biedt terug weidse panorama’s. Het dorp Mierchamp (386 m) biedt zich veelbelovend aan. Een dorp midden boomgaarden, bebloemde vakwerkhuisen en nog grotere hoeven. Van hieruit wandelt het verder richting Journal (405 m) waar we rechtover een manège op een muurtje de innerlijke mens versterken. De kapel van Sint Lambertus en een vluchtige inkijk van de kerk stuwden ons weer naar de hoogte van 455 meter. Een lust voor het oog zijn de bebloemde weiden met koeien die ons kauwend aanstaren. Heel landelijk bereiken we Tenneville (372 m) waar de bus zorgt voor een vliegende bevoorradings. Een tunnel onder de N4 voert richting de westelijke Ourthe die we kronkelend volgen tot ons einddoel..... La vache qui rit mais tout le monde rit à Lavacherie.... In de Borsalino wordt nog nagekaart en gedronken op een bijzonder geslaagde en droge tweedaagse. Voorzitter opgelucht om de goede afloop met applaus op alle banken. Op de bus discobar Benny met deuntjes uit de jaren stillekes; zij maken de teugreis half zo lang en er wordt uit volle borst meegezongen. De slag om de Ardennen, de slag om La Roche is voorbij....